

[Finansministeren.]

Kr.; det er altsaa dette Beløb, der vilde være til Raadighed. Efter det Forslag, Venstre har stillet, vilde der af dette Beløb medgaa ca. 8 Mill. Kr. til Refusion af Snekastningsudgifter og til særlige Udgifter ved Krydsningsloven m. v. Tilbage bliver der altsaa 49 Mill. Kr. Af dem vil efter Forslaget de 46 Mill. Kr. tilfalde Kommunerne ved den almindelige Fordeling, idet der jo tages et Beløb ud til Vejfondens, hvorved Beløbet bliver 46 Mill. Kr. imod 44 Mill. Kr. ved den sidste Fordeling. Men Vejfondens Midler for Aaret 1941—42 vil i alt kun udgøre et Beløb af 3 Mill. Kr., og som det allerede blev oplyst ved Lovforslagets Fremsettelse, er der af Ministeriet for offentlige Arbejder for 1941—42 med Hensyn til Vejfondens Midler givet Tilsagn om et Beløb af 7 Mill. Kr. Man vil altsaa ikke paa langt nær have det Beløb til Raadighed, som der af Ministeriet allerede er givet Tilsagn om. Nu kan man nok sige, som det ærede Medlem Hr. Sønderup siger, at her drejer det sig om Luksusbyggeri, men det er jo ingenlunde Tilfældet, og i alt Fald tillægger Kommunerne det en overordentlig Betydning, at der sikres dem de Tilskud af Vejfondens, som de hidtil har kunnet regne med at faa.

Der er den 21. Oktober af Amsraadsforeningen og De samvirkende Sogneraadsforeninger rettet en Henvendelse til Ministeriet for offentlige Arbejder vedrørende Tilskuddene til Vejarbejderne. I denne Henvendelse hedder det med Hensyn til Vejfondens Midler — jeg tillader mig at citere —:

„ . . . for de Kommuners Vedkommende, der har gennemført, eller som for Tiden i Henhold til givne Tilsagn om Refusion fra Vejfondens Midler udfører særlige Vejarbejder, vil en Reduktion af Midlerne kunne faa skæbnsvangre Følger. Saadanne Arbejder, der i adskillige Tilfælde endog er særlig fremskyndet paa Opfordring fra Ministeriet, er alene iværksat under Forudsætning af, at Udgifterne eller dog en væsentlig Del deraf dækkes gennem Motorafgifterne, og Kommunerne vil være uden Mulighed for gennem Skatteudskrivning selv at skaffe disse Midler til Veje. Til Formaal som disse har adskillige Kommuner optaget betydelige Laan, der skal forrentes og amortiseres gennem Kommunernes Andel i Motorafgifterne; svigter disse Indbetalinger, vil Kommunerne uden egen Skyld være bragt i en højst alvorlig Situation, der vil gøre en Moratorieordning eller en Til-

skudsordning fra Statens Side bydende nødvendig.“

De Udtalelser, jeg her har fremsat, er direkte møntet paa Vejfondens Tilskud, og disse Tilskud er det altsaa, man fra Venstres Side vil nedbringe fra normalt at andrage omkring 15 Mill. Kr. om Aaret nu til at skulle andrage et Beløb af 3 Mill. Kr. Man siger nok, at man sikrer Kommunernes almindelige Midler til Vejvedligeholdelse o. lign., men til Gengæld paa lægger man altsaa her paa den anden Side Kommunerne store Byrder. Det vil sige, at hvad man giver med den ene Haand, tager man igen med den anden. Jeg tror ikke, ærede Venstremænd, som gaar ind for en saadan Ordning, vil faa det godt, naar de kommer i Forbindelse med de kommunale Raad. Det forbavser mig, at man saa ganske har kunnet tilsidesætte de Synspunkter, der, som jeg her har gjort opmærksom paa, er gjort gældende baade af Amsraadsforeningen og De samvirkende Sogneraadsforeninger.

Nu kan der jo heller ikke blive de 46 Mill. Kr. til Raadighed til Kommunerne, idet jeg ikke kan indgaa paa at give Afkald paa Benzin-Femøren, som for øvrigt repræsenterer et væsentligt mindre Beløb end hidtil. Det ærede Medlem Hr. Sønderup sagde, at der sker ikke nogen Formindskelse i Afgifterne, men han overser, at det ikke er muligt at faa det samme ind paa selve Benzinafgifterne, idet Staten jo ikke igennem det Forslag, der er stillet om 10 Øres Forhøjelse, vil faa noget Plus eller nogen Erstatning for sit Vedkommende. Staten mister allerede igennem det Forslag, der er stillet fra Regeringens Side, det Nedslag, der kommer i denne Afgift, og som efter en optimistisk Beregning i hvert Fald udgør 6 Mill. Kr., men nogen Mulighed for fra Statens Side under de nuværende Forhold at give helt Afkald paa denne Afgift er der ikke. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde jo ogsaa opmærksom paa, hvor vanskeligt det vilde være, idet naturligvis disse Midler saa skal tilvejebringes paa anden Maade, paa hvilken, er ikke fra Venstres Side anvist, men det maatte vel ske ved en Forhøjelse af den almindelige Skatteudskrivning.

Det forbavsende mig kun, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke drog Konsekvensen af sine Betragtninger ogsaa med Hensyn til Kravet om Tilbagebetalingen af Motorafgiften for Privatbilerne i den Periode, hvor disse Biler ikke har kunnet køre, idet det naturligvis ogsaa her gælder, at de Midler,